

ohľadne konkurzu, vymenovanie správcu, a to, že správca mal uzatvoriť inú nájomnú zmluvu práve s Tbest s.r.o. na základe pokynu zástupcu veriteľov v tomto konkurze. Neskôr aj bola predložená zmluva o nájme nehnuteľností zo dňa 31.01.2023 medzi prenajímateľom - žalobcom a nájomcom Tbest s.r.o., z ktorej by malo vyplývať uzatvorenie nájmu na identické dotknuté pozemky. Zároveň došlo zo strany uvedenej spoločnosti k pokusu o zamedzenie prevádzky lyžiarskeho strediska dňa 17.02.2023, keď sa pokúsil vyložiť na parcelách č. 6867/18 a č. 6867/27, ktoré sú evidované na LV č. XXXX, k. ú. U., ktoré slúžia ako parkovisko pre návštevníkov lyžiarskeho strediska, panely, ktoré mali zamedziť vstupu návštevníkov. Dňa 18.03.2023 zase skupina mužov objednaných uvedeným nájomcom sa pokúsila iným spôsobom zablokovať vjazd návštevníkom lyžiarskeho strediska. Žalovaná vyjadrila názor, že tieto zásahy neboli náhodné, pretože sa udiali v čase jarných prázdnin, t. j. v období, kedy má lyžiarske stredisko viac návštevníkov ako inokedy. Týmto zásahom je narušená prevádzka lyžiarskeho strediska Ski Vitanová. Okrem toho, že žalobca na dotknuté pozemky uzatvoril nájomnú zmluvu, ktorá sa javí ako neplatná (z dôvodu, že ako spoluvlastník takejto zložky nevyporiadanej masy BSM na to nedala žalovaná súhlas), má evidentne zámer pozemky bez nej speňažiť. To vyplýva aj zo znenia nájomnej zmluvy, kde je uvedené, že nájomný vzťah končí aj dňom, kedy sa stane vlastníkom nehnuteľností tretia osoba, resp. kedy prestanú byť súčasťou konkurznej podstaty, ako aj z vyjadrení úpadcu na sociálnej sieti Facebook, jeho osobných vyjadrení a aj z toho, že dňa 16.02.2023 jej volal žalobca a uviedol jej, že na dotknuté pozemky už dal spracovať znalecký posudok pre účely ich pripravovanej dražby. Dražbou aktív nevysporiadaného BSM, ktorú žalobca plánuje, môže spôsobiť ťažko napravitelný alebo nenapravitelný následok „vyvedenia“ aktív z masy nevysporiadaného BSM bez jej súhlasu s cieľom, aby už neboli predmetom vysporiadania. Žalovaná bola toho názoru, že pri tomto konaní, ktoré trvá od roku 2010 a konkurznom konaní, ktoré trvá od roku 2014 a celkovom objeme záväzkov všetkých veriteľov v konkurze, môže byť ohrozením záujmov žalobcu len suma ním prípadne inkasovaného nájomného za pozemky, ktorú sám určil na 1.500,- eur ročne, čo ona považuje za minimálnu možnú ujmu v porovnaní s nenapravitelnými následkami speňaženia. Záujmy žalobcu preto nariadením neodkladného opatrenia nemôžu byť ohrozené. Žalobca si podľa žalovanej účelovo vysvetľuje rozsudok Okresného súdu Žilina spis. zn. 18Cbi/6/2017, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 13CoKR/10/2021, pretože tento rozsudok má účinky len medzi žalobcom U. V., V. sa domáhal vylúčenia veci z konkurznej podstaty a žalovaným - správcou konkurznej podstaty (v konaní o vyporiadanie BSM v pozícii žalobcu). Podľa žalovanej uvedený rozsudok neznamená určenie vlastníctva výlučne v prospech úpadcu. Žalovaná vyjadrila názor, že súd najprv musí vykonať vyporiadanie BSM úpadcu a až potom môže správca speňažovať už len tie zložky majetku, ktoré budú prikázané výlučne úpadcovi. Iný postup správcu - speňaženie aktív nevysporiadaného BSM, ktorý chce realizovať správca, prináša hrozbu nielen pre ňu ako žalovanú, ale aj pre prípadného nadobúdateľa dotknutých pozemkov.

3. Citujúc ust. § 325 ods. 1 a § 326 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie preskúmal podaný návrh, pričom dospel k záveru, že žalovaná neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami a že návrh žalovanej na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Poukázal na to, že jednou z náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a tiež opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Pokiaľ žalovaná potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami odôvodnila obavou z toho, že správca dotknuté pozemky speňaží v rámci konkurzu na majetok úpadcu - bývalého manžela žalovanej, a tým ich „vyvedie“ z masy BSM, súd prvej inštancie poukázal na to, že dotknuté pozemky už z masy BSM žalovanej a jej bývalého manžela R. U. „vyvedené“ boli. V konaní o vyporiadanie BSM totiž bolo preukázané (a medzi stranami ani nebolo sporné), že dotknuté pozemky boli počas trvania manželstva medzi žalovanou a jej bývalým manželom R. U. zaevidované na žalovanú ako výlučnú vlastníčku a po rozvoze ich manželstva žalovaná tieto pozemky v rámci výkonu záložného práva previedla na U. V.. Dotknuté pozemky sú aj v súčasnosti evidované na U. V. ako vlastníka. Keďže v čase vyporiadania BSM sú pozemky evidované na inú - tretiu osobu, ktorá nie je sporovou stranou v konaní o vyporiadanie BSM, nemôžu byť prikázané do výlučného vlastníctva žiadnej sporovej strany (ani do podielového spoluvlastníctva oboch strán), ale len môže byť priznaná niektorej zo strán pohľadávka na náhradu ich hodnoty. Toto napokon žalovaná od začiatku konania aj požaduje, nesúhlasí so zaradením pozemkov do masy BSM a pokiaľ aj svoj názor v tejto otázke zmenila, tak z dôvodu, že aktuálne sú už dotknuté pozemky evidované na inú osobu ako vlastníka a navrhla, aby žalobcovi za tieto pozemky zaplatila peňažnú náhradu. Toto navrhla na pojednávaní dňa 11.10.2021, keď uviedla, že pokiaľ sú aj nehnuteľnosti zapísané na inú osobu - U. V., tak to v otázke vyporiadania BSM mení len to, že v takom prípade jeden z manželov je povinný vyplatiť náhradu hodnoty takej veci a tiež uviedla, že s protistranou sa nebránia dohodnúť o hodnote nehnuteľností, ktoré boli nadobudnuté do BSM.

Obava z toho, že žalobca dotknuté pozemky prevedie na inú osobu a tým ich „vyvedie“ z masy BSM tak nie je namieste, pretože dotknuté pozemky už sú evidované na inú osobu, ktorá nie je sporovou stranou konania o vyporiadaní BSM. Žalovaná tvrdila aj to, že potreba bezodkladnej úpravy pomerov existuje preto, že žalobca uzatvoril na predmetné pozemky (neplatnú) nájomnú zmluvu s nájomcom Tbest s.r.o., ktorý zasahoval do prevádzky lyžiarskeho strediska Ski Vitanová, ktoré sa nachádza na dotknutých pozemkoch. Ani v tomto prípade súd prvej inštancie nezistil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, pretože žalovaná nie je prevádzkovateľkou uvedeného lyžiarskeho strediska. Ako sama uviedla, lyžiarske stredisko Ski Vitanová na dotknutých pozemkoch prevádzkuje spoločnosť OVP Orava, spol.

s r. o., ktoré na pozemky uzatvorilo nájomnú zmluvu s U. V. ako prenajímateľom. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná v súčasnosti nemá žiadny vzťah k pozemkom, vo vzťahu ku ktorým sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia - nie je evidovaná ako ich vlastníčka, nemá k nim nájomný vzťah, ani iný, na základe ktorého by sa mohla ako oprávnená užívateľka domáhať zdržania sa zásahov do jej práva. Žalovaná má k pozemkom vzťah len v tom smere, že pokiaľ boli nadobudnuté do BSM, ktoré vzniklo uzatvorením ich manželstva s R. U. - úpadcom, tak po tom, čo ich po rozvoze previedla na inú osobu, prichádza do úvahy jej povinnosť zaplatiť bývalému manželovi náhradu za tieto pozemky (resp. jeho podiel na týchto pozemkoch). Pri určení takejto náhrady za vec nadobudnutú do BSM sa vychádza zo stavu veci v čase zániku BSM a cenu určí podľa všeobecných (obvyklých) cien v čase vyporiadania BSM. Nie je teda nijako ohrozené právo žalovanej v rámci konania o vyporiadanie BSM, pretože pokiaľ bude zaviazaná na zaplatenie náhrady za dotknuté pozemky, tak súd bude vychádzať z ich stavu v čase zániku BSM (t. j. ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva žalovanej s bývalým manželom R. U.), ale pri zohľadnení aktuálnych trhových cien za obdobné pozemky. Z toho vyplýva, že pre žalovanú je bezvýznamné, v akom stave sú dotknuté pozemky v súčasnosti alebo budú v budúcnosti, pretože pre konanie o vyporiadanie BSM je rozhodujúci ich stav, ktorý bol v čase zániku BSM.

4. S odkazom na to, že žalovaná neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, súd prvej inštancie jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá sa domáhala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu.

6. Žalovaná v odvolaní opätovne zopakovala dôvody podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a tiež uviedla dôvody rozhodnutia súdu o zamietnutí tohto návrhu. Žalovaná nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie a s právnym posúdením predbežnej otázky, ktorá bola podkladom pre rozhodnutie a považovala ho za nesprávne. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline spis. zn. 10Co/310/2018 a to že žalobca od počiatku tvrdí, že dotknuté pozemky boli nadobudnuté do BSM. Na uvedenom podklade mala žalovaná za to, že práve súd prvej inštancie musí skúmať vlastnícky režim dotknutých pozemkov a určiť, či tieto pozemky sú, alebo nie sú aktívom BSM (doteraz to bolo medzi účastníkmi sporné) bez ohľadu na katastrálny zápis. Takýto záver je výlučne v kompetencii súdu konajúceho vo veci vyporiadania BSM a nemôže ho urobiť iný súd. Žalovaná ďalej poukázala na právoplatne skončené konanie o vylúčenie dotknutých pozemkov z konkurznej podstaty a vyriešenia predbežných otázok majúcich význam pre toto konanie. Išlo o konanie vedené pred Okresným súdom Žilina pod spis. zn. 18Cbi/6/2017 (rozsudok č. k. 18Cbi/6/2017-1820 zo dňa 19.11.2020, ktorým súd žalobu zamietol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 13CoKR/10/2021 zo dňa 09.11.2022). Žalovaná považovala za kľúčové pre nariadenie neodkladného opatrenia zodpovedanie otázky, či dotknuté pozemky ešte tvoria aktíva nevyporiadaného BSM, pričom mala za to, že zodpovedanie tejto otázky súdom prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré je navyše odchylné od posúdenia tejto otázky v právoplatnom rozhodnutí o vylúčení veci z konkurzu. Poukázala tiež na skutočnosť, že žalobca vyhodnotil, že dotknuté pozemky patria do BSM, čo bolo dôvodom ich zahrnutia do konkurznej podstaty a mala za to, že ide o aktívum BSM. Na podklade takto nesprávne vyriešenej predbežnej právnej otázky potom súd prvej inštancie neposkytol ochranu pred zásahom do pokojného stavu a plánovaným scudzením dotknutých pozemkov. Prípadným speňažením tohto aktíva žalobcom môže vzniknúť nezvratný alebo ťažko napravitelný následok pre konanie o vyporiadanie BSM, kedy by mohli byť do budúca ohrozené aj práva prípadného nadobúdateľa týchto pozemkov, ak sa neskôr ukáže, že ide o aktíva nevyporiadaného BSM. Ich prípadné speňaženie by tým bolo neplatné a žiaden nadobúdateľ by k nim nemohol platne nadobudnúť vlastnícke právo bez súhlasu žalovanej ako spoluvlastníčky nevyporiadaného aktíva BSM. Žalovaná zamietnutím jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia videla aj hrozbu ďalších súdnych sporov v súvislosti s vyporiadaním BSM. Poukázala tiež na dĺžku konania o vyporiadaní BSM, ktoré trvá už približne 13 rokov, pričom mala za to, že nariadeným neodkladným opatrením bude žalobca motivovaný uzavrieť prípadnú

dohodu o vyporiadani BSM vo forme súdneho zmieru tak, ako to predpokladá ust § 53 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“).

7. Žalobca v rámci vyjadrenia k odvolaniu žalovanej odkázal na odôvodnenie napadnutého uznesenia (odsek č. 5) a uviedol, že pokiaľ sa nepreukáže opak, hodnoverným a záväzným údajom katastra nehnuteľností je údaj o práve k nehnuteľnostiam. Údaj o vlastníkoch nehnuteľností je hodnoverný v zmysle ust. § 70 ods. 1 v spojení s ust § 7 zákona č. 162/1995 Z. z. Z doterajších zistených aktuálnych údajov katastra nehnuteľností treba konštatovať, že údaje o vlastníkoch sú hodnoverné, pričom ako vlastníkom nehnuteľností je evidovaný U. V.. Na túto fyzickú osobu boli prevedené pozemky, ktoré sú súčasťou majetku, ktoré patria do konkurzu úpadcu R. U. a ktoré môžu byť predmetom speňaženia bez ohľadu na to, aby správca čakal na vyporiadanie BSM, pretože sa stotožňuje s názorom konajúceho súdu, ktorý koná v konaní o vyporiadanie BSM. Konajúci súd totiž považuje za meritórne rozhodnúť len o pohľadávke ako náhrade za hodnotu dotknutých pozemkov. Ďalej žalobca namietal, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemá právne opodstatnenie, pretože konanie sa vedie o vyporiadanie BSM a správca nijakým spôsobom nezasahuje do dispozície pozemkov, ktoré sú uvedené v petite návrhu. Vzhľadom na túto skutočnosť aj z tohto dôvodu je nariadenie neodkladného opatrenia neopodstatnené. Pokiaľ sa žalovaná domáha, aby súd žalobcovi zakázal nakladať s vlastníckym právom pozemkov uvedených v petite, žalobca poukázal na to, že súd nemá kompetenciu obmedzovať správcu, ktorého právomoc je určená ZKR. Žalobca ako správca sa riadi ustanoveniami ZKR, ktorý upravuje riešenie úpadku dlžníka speňažením majetku dlžníka a kolektívnym uspokojením jeho veriteľov alebo postupným uspokojením veriteľov dlžníka. Právny stav kontroluje konkurzný súd a do týchto práv konkurzného súdu nemá právo zasahovať civilné konanie, pretože toto civilné konanie nerieši otázku prevodu vlastníckeho práva, ale len otázku vyporiadania BSM a vychádza z právneho stavu v čase, v ktorom vydáva meritórne rozhodnutie. Napokon žalobca zdôraznil, že dotknuté pozemky sú trvale užívané detentorom OVP Orava s.r.o., ktorý pozemky užíva ako súčasť zimného strediska Vrch Dolinky SKY Vitanová a tieto pozemky sú užívané na základe neplatnej nájomnej zmluvy, ktorá je uzavretá s osobou U. V. a tento ako vlastníkom je evidovaný na príslušných listoch vlastníctva. Detentor OVP Orava s.r.o. je vo väčšinovom vlastníctve žalovanej, ktorá na 100 % pozná právny aj faktický stav súvisiaci s užívaním pozemkov vo Vitanovej pod lyžiarskym vlekom. Do tohto užívania prevádzkovateľovi nik nezasahuje, a preto aj z toho dôvodu je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neopodstatnený. Okrem toho užívateľ OVP Orava s.r.o. nie je stranou v tomto spore. Žalovaná nemá z uvedeného dôvodu žiadne právo na riešenie užívania pozemkov v tomto konaní.

8. Žalovaná v rámci odvolacej repliky nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že pre ňu ako žalovanú by malo byť „bezvýznamné“, v akom stave sú dotknuté pozemky v súčasnosti. Žalovaná mala za to, že výsledok excindačnej žaloby o vylúčení veci - dotknutých pozemkov má účinky medzi žalobcom U. V., ktorý sa domáhal vylúčenia veci z konkurznej podstaty a žalovaným správcom konkurznej podstaty. Tento právoplatný výsledok neznamena určenie vlastníctva v prospech úpadcu. Žalovaná tiež uviedla, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísala hrozbu toho, že správca sa pokúsi nakladať s nevyporiadanými aktívami BSM. Medzi exmanželmi sa takéto pokusy vyskytujú, no v tomto prípade to je správca konkurznej podstaty, ktorý koná v mene a na účet úpadcu s cieľom obísť práve toto zdĺhavé konanie o vyporiadanie BSM. Žalovaná v tomto poukázala na oznámenie Okresného súdu Žilina zo dňa 05.04.2023, v ktorom sa o. i. uvádza, že „do času, kým nedôjde k vyporiadaniu BSM k majetku podliehajúcemu konkurzu správca v tejto veci nemôže speňažovať majetok“, teda vyjadril zhodný právny názor, aký má žalovaná. Záverom žalovaná uviedla, že vzhľadom na všetky uvedené okolnosti, ako aj konkrétnu hrozbu nakladania s aktívami nevyporiadaného BSM formou dobrovoľnej dražby, ktorú chce realizovať strana sporu a ktorá by bola neplatná z viacerých dôvodov, pričom aj vzhľadom na sumu, na ktorú je určená vyvolávacia cena tu hrozí škoda veľkého rozsahu a takisto ďalšie súdne spory o neplatnosť dražby.

9. Žalobca reagoval odvolacou duplikou, pričom uviedol, že žalovaná neustále zavádza súd klamlivými tvrdeniami a naďalej zotrúva na doterajších prednesoch a doplneniach.

10. Iné podania sporových strán v tomto odvolacom konaní odvolaciemu súdu predložené neboli.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovanej bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP] a oprávneným subjektom (§ 359 CSP) - žalovanou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, preskúmal odvolaním žalovanou napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 378 ods. 1 v spojení s § 329 ods. 1 CSP) uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa ust. § 387 ods. CSP ako vecne správne potvrdil, aj keď z iných dôvodov ako tých, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie.

12. Odvolací súd dáva za pravdu žalovanej, pokiaľ v odvolaní namietala záver súdu prvej inštancie o tom, že toho času žalovaná nemá žiadny vzťah k dotknutým pozemkom, nie je namieste, a to práve aj s poukazom na skutočnosť, že osoba toho času evidovaná ako vlastníik dotknutých pozemkov - U. V. - sa neúspešne domáhal vylúčenia dotknutých pozemkov z konkurznej podstaty a jeho žaloba bola voči Mgr. Imrichovi Šimulákovi ako správcovi úpadcu R. U. (v súdnej veci žalobcovi) v celom rozsahu zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 18Cbi/6/2017-1820 zo dňa 19.11.2020 zamietnutá, pričom na odvolanie U. V. bol rozsudok Okresného súdu Žilina potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 13CoKR/10/2021. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že žalobca ako správca úpadcu R. U. zahrnul dotknuté pozemky do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu a v rámci súdnej sporovej veci sa domáha ich vyporiadania ako majetku patriaceho do BSM. Na tomto stave nemení nič skutočnosť, či žalovaná v rámci konania o vyporiadanie BSM ne/namietala, že dotknuté pozemky patria do BSM. Posúdenie medzi stranami spornej otázky vlastníctva dotknutých pozemkov (ako prejudiciálnej otázky) v rámci konania o vyporiadanie BSM je totiž vecou konajúceho súdu.

13. V danom prípade pre potvrdenie vecnej správnosti napadnutého uznesenia považuje odvolací súd však za kľúčové, že usmerňovať činnosť správcu podstaty môže súd len v rámci konkrétneho konkurzného konania. Neodkladným opatrením vydaným v inom konaní preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty (viď stanovisko obchodného kolégia Najvyššieho súdu SR spis. zn. Obpj 7/2002 zo dňa 16.12.2022 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR ročník 2003 pod č. 63, z ktorého vychádza aj neskoršie uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Obo/19/2018 zo dňa 18.12.2018). Úlohou konkurzného konania je usporiadanie majetkových pomerov dlžníka, ktorý je v úpadku. Vo vzťahu k veriteľom úpadcu je cieľom ich pomerné uspokojenie z majetku úpadcu. Na uspokojenie veriteľov slúži majetok podliehajúci konkurzu, ktorý tvorí konkurznú podstatu. Pohľadávky sa uspokojujú v peňažnej forme, preto sa musí majetok speňažiť. Podkladom pre speňažovanie podstaty je súpis podstaty, ktorý vykoná správca podstaty. Správca pritom spravidla nemá možnosť dôsledne zistiť vlastnícky režim vecí, ktoré sú v priestoroch, ktoré patria úpadcovi, alebo ich úpadca užíva, prípadne vecí, ktoré za svoj majetok označil úpadca v zozname, ktorý je povinný vyhotoviť. Tak sa môže stať, že do súpisu, ktorý vyhotovil správca, sú zapísané aj veci, ktoré nepatria úpadcovi, a preto netvoria konkurznú podstatu. Osoby, ktoré uplatňujú práva k veciam, ktoré boli zapísané do súpisu, musia súd alebo správcu podstaty upozorniť na to, že veci nemali byť do podstaty zapísané. Ak po takomto uplatnení, že sa vec nemala zapísať do podstaty, zostanú pochybnosti, či vec do podstaty patrí, zapíše sa vec do súpisu s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami. Súd uloží tomu, kto tvrdí, že vec do súpisu nemala byť zapísaná, aby v súdom určenej lehote podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. Nepodanie tzv. vylučovacej žaloby zakladá domnienku, že vec bola do súpisu zahrnutá oprávnenne. Znamená to, že s takou vecou sa bude, bez ohľadu na to, či skutočne patrila úpadcovi, v konkurze nakladať, ako keby patrila do podstaty, teda bude predmetom speňaženia. Ak vylučovacia žaloba bola v stanovenej lehote podaná, uvedená domnienka neplatí a o tom, či vec do podstaty patrí, musí rozhodnúť súd v samostatnom konaní. Otázku správnosti zapísania veci do súpisu nemôže riešiť konkurzný súd v rámci konkurzného konania ako otázku predbežnú. Do právoplatného rozhodnutia súdu o vylučovacej žalobe preto vec nemôže byť považovaná za vec tvoriacu podstatu. Obe rozhodnutia sa zhodujú v tom, že takúto vec správca nemôže speňažiť (predať), keďže predmetom speňaženia môžu byť len veci do podstaty patriace alebo veci, o ktorých platí domnienka, že tam patria. Konkurzný súd uskutočňuje celé konkurzné konanie. Súčasťou konkurzného konania je aj fáza speňažovania podstaty. Aj keď väčšinu úkonov, ktorými sa podstata speňažuje, robí správca podstaty, robí ich ako subjekt zúčastnený na konkurznom konaní a v rámci tohto konania. Vyhlásením konkurzu, okrem iného, prechádza oprávnenie nakladať s majetkom podstaty na správcu podstaty. Speňažovanie podstaty patrí k hlavným úlohám správcu. Pri speňažovaní správca postupuje relatívne samostatne, jeho činnosť však podlieha kontrole súdu. V rámci dohľadu môže súd postup správcu pri speňažovaní usmerňovať pokynmi. Ak vylučovateľ súdu oznámi a preukáže, že podal vylučovaciu žalobu, súd musí dať správcovi pokyn, aby až do právoplatnosti rozsudku o vylučovacej žalobe spornú vec nespeňažoval. Konkurzné konanie tak, ako každé súdne konanie, je autonómne v tom, že postupovať v ňom, robiť úkony a iným spôsobom ovplyvňovať jeho priebeh, môže len súd, na ktorom konkurzné konanie prebieha a len v rámci tohto konania. Do súdneho konania nemôže zasahovať žiaden iný súd (s výnimkou súdu rozhodujúceho o opravnom prostriedku), ale ani ten istý súd v rámci iného konania. Usmerňovať činnosť správcu podstaty môže súd len v rámci konkrétneho konkurzného konania. Rozhodnutím vydaným v inom súdnom konaní nie je možné správcovi podstaty ukladať povinnosti, ktorými by sa upravoval jeho postup v konkurznom konaní. Takýto postup by mohol viesť k situácii, že by správcovi boli dané vzájomne si odporujúce pokyny.

14. Výkon činností, uložených žalobcovi ako správcovi zákonom či rozhodnutím v jednom (rozumej konkurznom) konaní, tak nemožno zakázať súdnym rozhodnutím vydaným v inom konaní a teda v súdnej veci uložiť žalobcovi ako správcovi, aby nenakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty, čoho sa práve žalovaná domáhala svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia (na toto poukázal vo svojej podstate aj žalobca v rámci vyjadrenia k odvolaniu žalovanej). Uvedené bolo bez ďalšieho práve postačujúcim dôvodom na zamietnutie návrhu žalovanej na nariadenie neodkladného opatrenia. V kontexte tohto bolo potom nadbytočné, aby sa odvolací súd zaoberal ďalšími odvolacími námietkami žalovanej, že výkonom činnosti správcu (žalobcu) by mohlo dôjsť k vzniku nevratného, resp. ťažko napravitel'ného následku pre konanie o vyporiadanie BSM, kedy by mohli byť do budúca ohrozené aj práva prípadného nadobúdateľa dotknutých pozemkov, ak sa neskôr ukáže, že ide o aktíva nevyporiadaného BSM a súčasne by mohlo dôjsť k zbytočnému rozmnožovaniu súdnych sporov.

15. V nadväznosti na uvedené, konštatujúc neopodstatnenosť odvolania žalovanej, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože na súde prvej inštancie aktuálne prebieha aj konanie vo veci samej, ktoré doposiaľ nie je skončené (§ 262 ods. 1 CSP).

17. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP]. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].